

Puhdasta vihdoin?

Lehdistä lukemani perusteella suomalaisilla yleisurheilijoilla ei mennyt kaksisesti Tegussa. Ensimmäinen johtopäätös on, että nyt suomalainen urheilu on vihdoin puhdasta. Nyt päästään tasolle, jolle niillä eväillä on mahdollisuudet. Kansainväliset huipputulokset ovat huonontuneet kautta linjan, mikä antaisi aiheen päätellä, että yleisurheilu olisi nyt ”puhdasta”. Tokkopa.

Mielestäni syyt meikäläisten huonoon menestykseen ovat selvät. Olemme maailmanlaajuisessa kilpailussa kutakuinkin tasollamme. Paljonko meitä on? Viisi miljoonaa seitsemästä miljardista. Sellaisessa prosenttilaskussa on jo vaikea löytää desimaalipilkulle oikeaa paikkaa. Vaikka me keskimäärin olemmekin pari dekadia parempia kuin afrikkalaiset ja aasialaiset, voimme silti olla tyytyväisiä paikkaamme.

Eivät nurmet, ritolat, virenit ja vasalat olleet maailmanlaajuisesti niin kovia, kuin tulokset näyttävät. Kilpajuoksua harrastettiin vähän. Amatööriaikaan ei löytynyt myöskään taloudellista kannustinta mitä nyt vähän neukuissa ja deedeäärässä, joissa tajuttiin urheilun julkikuvan arvo. Olympiavoittaja saattoi saada jopa Trabantin.

Sama koskee keihäänheittäjiä. Suomalaisilla valmentajilla oli vähän muita pätevämpää tietoa, miten keppiä pitää yrittää heittää. Saatiin myös luotua mielikuva, että kaiken maailman hemmot yrittävät voittaa keihään arvokilpiluja. No, oikeasti niitä ei niin montaa ollut. Kun siten Itä-Saksan kone päätti luoda pari tyyppiä, meikäläiset putosivat auttamatta. Doping-hirnut Uwe Hohn ja Petra Felke paiskivat mahtavilla muskeleillaan keihäitä vastapäiseen kaarteeseen

Itä-Saksa kiikaroi muutenkin olympialaisten pikkulajeja, joissa pääsisi helposti mitalitilastoihin. Muistan hyvin, kun Münchenin olympialaisissa kilpailtiin lajissa, josta en ollut ennen kuullutkaan, nimittäin koskimelonnessa. DDR:n urheilijat veivät kaikki neljä kultamitalia.

Perinteisissä ammattuurheiluisissa kilpailu muodostuu kovimmaksi, koska nuoret kaikista maista haaveilevat joskus pääsevänsä huipulle ja rikkaiksi. Tästä parhaina esimerkkeinä käyvät jalkapallo, tennis ja golf. Hulppeiden rahapalkintojen ansiosta yleisurheilussa on menossa sama linja. Tyypit, joilla on parhaat luonnolliset edellytykset pärjätä, yrittävät sitä vakavissaan.

Suomalainen yhteiskunta satsaa valtavasti varoja huippu-urheiluun. Mitä siitä saadaan? Pärjäävätkö vientiyrityksemme paremmin markkinoilla, keräävätkö myyntituottoja ja maksavatko sitä kautta verotuloja yhteiskunnalle? Epäilen. Uskallan kirkkain silmin väittää, että muun kulttuurin, eritoten musiikin toimijat pärjäävät tässä kisassa paremmin.

YLE ostaa kalliilla yleisurheilun lähetysoikeuksia ja kustantaa paikalle leegion toimittajia ja muuta populaa. Samoin tekevät muut tiedotusvälineet. Miksei todellisiin TV-lajeihin, vaikkapa tennikseen tai snookeriin suhtauduta samoin. Niissä kisoissa-han suomalaismenestys on yhtä hienoa kuin Tegussakin.

Television huippu-urheilu siirtyy väistämättä vähitellen maksukanaville. Se on ainoa reilu juttu tässä sirkuksessa!

pajen